

Lapinlahti

B

2008¹

MURSIINA

PÄÄKIRJOITUS

“Partio on nuorten harrastus, mutta sen toteuttamiseen tarvitaan aikuisia.”

III
ARTTU PIIPPONEN
PÄÄKIRJOITUS

IV
ALEKSI KYÖTTINEN
TALVILEIRI VIIMA

V
HENKILÖKUVA
MATIAS MERENMIES

X
ARTTU PIIPPONEN
PERUSRETKEILYVARUSTEET

XIII
GRIGORI FEDORETS
AIHKI-INFO

XIII
TOIMITUS
TULEVAT TAPAHTUMAT JA YHTEYSTIEDOT

XIV
TOIMITUS
UUTISET

XV
LIHAKAUPAN SETÄ

MURINA

murina@ilvesveikot.fi

JULKAISIJA Ilvesveikot ry
OSOITE Mechelininkatu 49, 00250 Helsinki | www.ilvesveikot.fi
PÄÄTOIMITTAJA lippukunnanjohtaja Arttu Piipponen | 040 810 2090
TOIMITUSPÄÄLLIKKÖ Anssi Mononen | 044 580 5611 **TOIMITUSSIHTEERI**
Markus Helaniemi | 050 466 6551 **TAITTO** Markus Helaniemi
TOIMITUKSEN EMAIL etunimi.sukunimi@ilvesveikot.fi
PAINOS 160 kappaletta **PAINOPAIKKA** Kopio Niini Oy Helsinki | ISSN
0782-8977
KANSI Mikael Wathén Lapinlahden asemalla **KUVA** Markus Helaniemi
TAKAKANSI Grigori Fedorets tekee eväisleipiä **KUVA** Markus Helaniemi

Jutut sähköpostitse .txt, .doc tai .rtf -muotoisena liitetiedostona
osoitteeseen anssi.mononen@ilvesveikot.fi | postitse c/o Anssi
Mononen | Messeniuksenkatu 4 A 11 | 00250 Helsinki | Töölön tai
Pasilan kolon ilmoitustalulle | kuvat liitetiedostona osoitteeseen
markus.helaniemi@ilvesveikot.fi

PARTION UUDESSA IKÄKAUSIJAOSSA aiempien sudenpentujen (7–10), vartiolaisten (10–14) ja vaeltajien (14–18) sijaan tulevat sudenpentut (7–9) – Ilvesveikoissa kolkat-nimellä, seikkailijat (10–12), tarpojat (12–14), samoajat (15–17) ja vaeltajat (18–22). Kuten ennenkin, eri ikäkausiin liitetyt ikämääreet ovat viitteellisiä ja partio vaiheesta toiseen saattaa tapahtua eri ryhmien ja yksilöidenkin kohdalla eri iässä. Ehkei kovin uutta, mutta selvästi esiin tuotua uusissa ikäkausissa on aikuinen tuki.

Jokaisella partiossa toimivalla, kohderyhmään eli 7–22-vuotiaisiin kuuluvalla lapsella ja nuorella on oikeus aikuiseen tukeen. Henkilöön, jonka puoleen on ideaalitalanteessa helppo kääntyä ja jolta saa tukea omaan partio toimintaan ja miksei laajemmin omaan elämäntilanteeseenkin.

Näitä aikuisia partiossa olisivat iältään kohderyhmän jo ohittaneet, siis yli 22-vuotiaat. Tässä vaiheessa henkilökohtaista kehitystä pahimmat uhmailän oireet ja teini-iän tyrskyt ovat useimmilla jo takanapäin ja henkistä kypsyyttä on toivon mukaan kehittynyt siinä määrin, että nuorempien toiminnan ohjaaminen ja tukeminen olisi mahdollista.

Käytännössä aikuinen tuki on uusissa ikäkausissa tarkoitus järjestää siten, että nuorimpien kolkkien ja seikkailijoiden vetäjinä toimisivat aikuiset joskin vaeltajat saattavat ottaa jo vetovastuuta. Vanhemmissa ikäryhmissä aikuisen rooli on hieman syrjäisempi; tarpojen olisi tarkoitus olla samoajien ohjauksessa ja samoajien ja vaeltajien ryhmien tulisi puolestaan olla kohtalaisen itseohjautuvia. Aikuinen toimisi siis tukevana ja valvovana tahona, joka ohjaisi toimintasuunnitelman tekoa, osallistuisi toisinaan kokouksiin ja retkille.

Tähän ajateltuun aikuisen rooliin uusia ikäkausia toteutettaessa liittyy Ilvesveikoissa ja monissa muissa lippukunnissa yksi haaste: aikuisten löytäminen. Yli 22-vuotiaat ryhmien vetäjät ovat aina olleet kortilla ja enemmänkin sääntö kuin poikkeus on ollut viikoittaiseen toimintaan osallistumisen päättyminen yhdessä oman vartionjohtajuuden kanssa. Tämän jälkeen nuoren partiolaisen toiminta on sisältänyt kenties kauden tai kaksi hallituksessa tai erilaisia lippukunnan toimintaa tukevia pestejä yhteisiä retkiä tai leirejä järjestämässä tai kiinteistöjä huoltamassa. Hiljalleen partiotoiminnasta lippukunnassa on hiivuttu sivuun ja viimeistään opintojen päättyessä on partioura perustoiminnassa ohi.

Tulevaisuudessa tämä ei enää riitä. Partio on nuorten harrastus, mutta sen toteuttamiseen tarvitaan aikuisia. Yhtäältä ryhmien tukemiseen liittyvät aikuisten pestit eivät välttämättä vaadi tulevaisuudessa viikoittaista osallistumista, vaan vähäisempi ajallinen panostus riittää. Toisaalta partion toteuttajien ryhmää on laajennettava ja lippukunnan on aktivoitava mukaan vanhojen toimijoiden lisäksi myös uusia kasvoja partiotoimintaa tekemään ja omalta osaltaan kokemaan.

Arttu

ARTTU PIIPPONEN
Lippukunnanjohtaja

Vuonna ive-iötä 2008

HANWAG ALASKA, UK 11 ½, Made in Germany, käsintehtyt ja hyvin vahatut vaelluskengät. Tehtaalla ollessani luulin pääseväni näkemään maailmaa. Alpit, kaukaiset maat ja meret olivat haaveeni. Kauas pääsinkin, kun tajusin, että minut sullottiin pahvilaatikkoon, jonka määränpää oli Suomi Finland, Partioaitta. Yhtenä päivänä kauppaan tuli asiakas ja kuvittelin pääseväni asiantuntevaan ja arvostavaan seuraan. Tylsistymiseen asti lojuin kuitenkin kuukausia erään Veikon koulun käytävillä. Naulakon alla ihmettelin mihin tarkoitukseen tämä tyyppi minua tarvitsi. Olin aito vaelluskenkäkenkäpari, enkä kuulunut muodikkaiden Vansien joukkoon. Talven tultua kynsin loskaista sohjoa kau-pungin kaduilla, elätellen toivoa paremmasta elämästä.

Siten se tapahtui, onni kääntyi ja olin vihdoin omi-naisuuksiani vastaavassa reissussa. Tässä meitä oli monenlaista jalkinetta, Converseista lenkkareihin ja Meindlis-tä kumppareihin, naisten ja miesten malleja. Palloukkojen alla haistoin viikon vanhan virtsan. "Mis mun lippu? Hei Pekka, mis mun lippu?" "Mä annoin sen sulle!" Partio-poika väitti hävittäneensä lippunsa, mutta sitten se kaiveli tas-kuja ja olihan se lippu sillä. Hermoillessä lippu tippui maa-han minun eteen. Jaahas, Ke 02.01.2008, InterCity HEL-SINKI – LAPINLAHTI, matkankesto viisi ja puoli tuntia.

Junamatka meni yllättävän nopeasti. Partiolaiset pelasivat "Keksi bändi" -peliä ja yrittivät arvailla toistensa ajatuksia. Mutta nyt oltiin Lapinlahdella ja sää oli vallon mainio. Pakkasta oli sopivasti ja ilmakin oli raikasta. Leiri-läiset jättivät varusteet kasaan aseman viereen, joku tulisi niitä nähtävästi hakemaan ja mukaan otettiin vain vesipul-lot. Asemalta matka jatkui kävellen kohti Lapinlahden Si-niveikkojen kämpppää. Maa oli roudassa ja jäätynyt ruoho rusahteli joustavan Vibram-pohjani alla. Nahka hengitti ja GoreTex -kalvokaan ei kiristänyt. Tätä olin kaivanut!

Kämpällä olikin oikein sähköt ja kaikki - tosi luk-susta. Hyvähän siinä oli ovensuussa odotella omistajaa rinta rottingilla. Ensimmäisenä päivänä partiolaiset söivät sisällä ja minullakin oli mukavaa siinä lämpimässä. Mutta yllättävän nopeasti kohosi kämpän eteen korotettu puo-lijoukkueteltta ja ruokailut siirtyivät ulos telttaan. Teltan sisällä ilma oli plussan puolella ja tulipesä eli kamiina hoh-ti punaisena. Ihan mukavaa siinä ihmisillä oli ja ruokakin näytti maistuvan, mutta me kengät kökötimme sulaneen roudan mukaan tuomassa mudassa.

Leirillä partiolaisilla oli mahdollisuus valmistaa spagettimitta. Omistajani semmoisen väsäsin ja lastut vain lentelivät. Oikein käytännöllinen vehje sinänsä,

“Maa oli roudassa ja jäätynyt ruoho rusahteli joustavan Vibram-pohjani alla.”

Herra leirinjohtaja saa kyytiä

mutta minä olisin itse kyllä mieluummin mennyt katsomassa napakelkan valmistumista. Sen veran hurja vehje se oli, kun koko porukka oli sitä työntämässä; meno oli kovaa ja vauhtia piisasi. Hyvä, jos kukaan pysyi kierrokseenkaan kyydissä. Mietitytti vain, mahtaako jää kestää sellaista vauhtia.

Leiripäivän päätteeksi aina saunottiin ja lauteilta raikuvatkin saunalaulut myöhään yö-

hön. Käynnissä oli samalla radiolähetyksellä, joka meni hiukan yli kengänvarteni. Yrittää nyt siinä sitten jotain toivelaulukonserttia kestäää, kun itsellä oli vimmatun kylmä pukuhuoneen puolella.

Tapanani ei ole valittaa, mutta ne partiolaiset nukkuivat itse untuvapusseissa. Ei siinä mitään, mutta meidät jätettiin siihen kamiinan viereen. Nahka kuivui, ihoa kiristi ja janotti niin mahdottomasti. Ei tainnut kipinämielille juolahtaa mieleen,

että jatkuvalla puun syötöllä siinä kamiinan juuressa meikäläisellä oli sika kuuma.

Vihdoinkin pääsin näyttämään kykyäni, sillä talvileiriläiset puhuivat haikista. Porukka pisti kenkää toisen eteen reippaassa tahdissa ja välillä pysähtyi erilaisille rasteille. Eräällä rastilla vartiot jakoivat mielikuvitussiat

Viimeisen illan 80-luvun disko nosti tunnelman kattoon

Tatun vartio ilmoittautuu haikin rastille

karsinoihin, toisella bongasivat lentäviä esineitä ja sitten paukkui ja pamahteli. Saavuttiin ea-rastille, jossa leikittiin ilotulitteilla. Hyi, hyvä ettei osunut Veikkoani silmään!

Johtajien mielikuvituksella näytti olevan vain taitavas rajana, sillä viimeisenä iltana oli kämpälle pystytetty disko. Me kengät katselimme, kun villasukat viuhuivat. Ilmakitaraa soitettiin ja Europan lisäksi Jackson pääsi vauhtiin. Siinä olisi ollut tanssikengille käyttöä, mutta Veikolla ja Tähytäjillä ei niitä näyttänyt olevan mukana.

Täytyy sanoa, että tämä partiolaisten leiri oli kerrassaan mahtava kokemus vielä näin vähän maailmaa nähneille kengille. Ovat mukavaa porukkaa nuo partiolaiset, mutta muistakaa: älkää kuivatko meitä liian läheltä tulta. "Missä voi sulaa, siinä nahka palaa" nimittäin silloin meikäläisellä on hengenlähtö lähellä. Toivottavasti pääsen toistekin mukaan teidän reissuillenne.

ALEKSI KYÖTTINEN
VJ, Villisika-vartio

Henkilökuva

MURINA ALOITTA uuden sarjan Fanisivun tilalla. Uusi sarja on nimeltään Henkilökuva, ja se kertoo kaikille tutuista Ilvesveikkojohtajista vähän uudesta näkökulmasta. Johtajia on haastateltu henkilökohtaisesti ja Fanisivusta poiketen Henkilökuvaa ei ole kirjoittanut haastateltava itse. Sarjamme avaa Karhu -vartion johdosta tuttu Matias Merenmies.

MATIAS TARJOAA minulle teetä kotonaan Töölössä. Menemme Matiaksen huoneeseen, jossa huomaa sekä elämisen jäljet, että Matiaksen musiikkiharrastuksen. Matias laittaa soimaan rauhallista norjalaista rockia ja aloitamme haastattelun. Matias kertoo syntyneensä Helsingissä, Lastenlinikalla 10.1.1989, "eli 90-luvun paremmalla puolella". Mietimme yhdessä uusia kysymyksiä vanhojen ja tylsien Fanisivukysymysten tilalle, kun keksin jotain uutta. Pyydän Matiasta kertomaan viisi ensimmäiseksi mieleen tulevaa sanaa hänen lapsuudestaan. Matias siemailee teetä ja miettii pitkään. "Jenkit, sukulaiset, yksinäisyys, musikki ja kaverit".

Jään miettimään hetkeksi listan ristiriitoja, mutta jatkan sitten perinteisempien kysymysten parissa kysymällä Matiaksen partiourasta. Matias liittyi partiioon seitsemänvuotiaana muutettuaan Amerikasta takaisin Suomeen. "Isäni olisi nuorena halunnut partiioon, mutta ei koskaan päässyt. Hän ehdotti minulle partiota, ja minin Ilvesveikkojen Kotkat -parven kokoukseen parin kaverini kanssa. Kavereista yksikään ei jatkanut muutamaa kokousta pidemmälle", Matias kertoo. Kotkien johtajisto vaihtui tiuhaan, Matiasta ehtivät kouluttaa ainakin Tapsa, Petri Sajari, Sami Muhonen ja Sakke. "Johtajat olivat kaikki kovaa jengii". Vartioikään tullessaan Matias siirtyi Karhu-vartioon. Vartiota johtivat Arttu Talvitie ja Hedu. "Vartio-aika oli partiourani huikeimpia kokemuksia, parasta mitä minulle on sattunut Ilvesveikoissa". Vartion jälkeen Matias meni vj-kurssille Anssin ja Pekan kanssa. Kurssia vetivät Tommi ja Petteri. "Kurssi oli vähän tylsä ja oli spedeä, että Tommi ja Petteri, jotka olivat samanikäisiä kuin minä, kouluttivat meitä kuin nuorempiaan". Kurssin jälkeen Matias otti Karhu-vartion hallintaansa Pekan kanssa. "Meillä oli kolme eri erää poikia, joista kaksi ensimmäistä on feidannut kokonaan johtuen lähinnä huonosta johtamisesta ja johtajien väärästä asenteesta hommaan". Samaan aikaan vartion johtamisen kanssa virinnyt vaeltajatoiminta ei innostanut Matiasta. "Homma ei oikein toiminut. Kaamospöllöä yritettiin, mutta toiminta oli jotenkin väkinäistä ja innotonta."

Matias vaihtaa musiikin rockista uusjazziin ja tarjoaa pipareita. Kysyn tulevaisuudesta; mitä Matias kuvittelee tekevänsä partiourallaan viikon, vuoden ja viiden vuoden päästä? "Viikon päästä olen järjestelemässä Markuksen kanssa leffamarathonin tavaroita kololla. Leffis on aian ollut minun mielestäni paras johtajien oma juttu. Vuoden päästä partiotoiminta on kesken, sillä olen sotimassa, vaikka en oikeastaan haluaisi. Viiden vuoden päästä olen opiskelemassa ja toivottavasti vielä mukana Ilvesveikkojen toiminnassa, sillä tiedän miltä tuntuu, kun johtajat jättävät hommansa kesken".

Loppuun otetaan vielä Matias-sedän elämänohje: "Joskus on hyvä ottaa rauhassa ja miettiä asioita".

PERUSRETKEILY- VARUSTEET

Partiotaipaleen ensi vaiheessa voi vielä olla vaikea tietää, miten retkelle kannattaa pukeutua ja millaisia varusteita ottaa mukaan. Tässä joitakin vinkkejä onnistuneeseen metsäelämykseen pääsemiseksi kohtuullisen edullisesti.

Tupla - pelimiehen liike?

Makuupusseissa pätee monen muun tuotteen tavoin sääntö "painavampi ja/tai paksumpi sisältää enemmän ilmaa ja eristää siksi paremmin". Painoa ja paksuutta voi kuitenkin lähteä tavoittelemaan kalliin uuden pussin hankinnan sijaan nappaamalla mukaan kaksi kappaletta vintiltä löytyviä kesäpusseja. Sellaisille voi kuljettamisen helpottamiseksi hankkia kompressio-pussin, joka puristaa kuljetuksen ajaksi turhan ilman pois. Yksi tapa optimoida makuupussin lämmityskyky on lyhentää se vaikka irtoremillä oikean mittaiseksi, niin nukkujan vartalo ei yöllä turhaan lämmitä tyhjää pussin jalkopäätä.

Yksi tapa parantaa makuupussin erityistä ja pidentää käyttöikä on sisälakana. Vaikkapa tavallinen pussilakana nukkujan ympärillä kerää nukkujan kosteutta yön aikana ja luo yhden ylimääräisen ilmakerroksen eristäjäksi. Lisäksi se estää pussin likaantumista sisältäpäin, jolloin makuupussia ei tarvitse pyykätä niin usein.

Vaatteita ei makuupussin sisään kannata laittaa ollenkaan, ei päälle eikä kuivumaan. Vaatteet sisältävät yleensä kosteutta, joka heikentää makuupussin eristyskykyä. Tästä säännöstä voi kuitenkin poiketa, jos lähestytään tai ylitetään makuupussin ekstreme-arvo. Tällöin myös vaatteet tuovat kaivattua lisäeristettä.

Jos haluaa investoida talvikäyttöä kestäväan pussiin, joutuu ottamaan huomioon monia seikkoja. Ilmoitetuista lämpötiloista ei kannata tuijottaa sitä ekstreme-arvoa, vaan huomioida mukavuus-lämpötila, jossa nukkuminen onnistuu vielä ilman paleltumia. On myös tehtävä valinta kuitu- ja untuvapussin välillä. Untuva on kevyempää ja kestää paremmin ikääntymistä, kuitupussit taas pitävät muotonsa ja kuivuvat kastumisen jälkeen nopeammin ja ovat jonkin verran edullisempia.

Niin makaat kuin petaat

Makuualustaakin valitessa tulee kiinnittää huomiota painoon. Kun alle laitettavaa eristettä ottaa mukaan noin puoli kiloa, onnistuu nukkuminen jopa routaisella maalla. Halvimpien makuualustojen kohdalla tämä saattaa tarkoittaa jopa viiden kappaleen mukana kantamista, joten helpompaa ja painoon nähden jopa edullisempaa voi olla hankkia yksi kunnollinen makuualusta.

Jos miettii missä järjestyksessä hienoja retkeilyvarusteita alkaa hankkia, on tässä ehdoton ykkönen. Viisikymmentä euroa nukkujan alle sijoitettuna tuottaa huomattavasti taloudellisemman ja tehokkaamman erityksen kuin sama summa makuupussiin satsattuna. Kannattaa myös autiolla saarelle joutuessa muistaa, että nukkumipaikalla tulee ensimmäisenä miettiä eristys maasta ja vasta sitten jatkaa turkin metsästystä peitoksi.

Kantolaite = rinkka

Retkeillessä tärkeää on saada kaikki varusteet helposti mukaan. Tähän tarkoitukseen omiaan ovat isot reput ja rinkat, joiden isoon taskuun voi pakata omista muovipusseistaan makuupussin ja vaatteet. Puukko, kompassi, tulitikut ja muut hyödylliset pienet kapistukset taas saa työnnettyä johonkin pieneen taskuun.

Mitä tahansa käyttäinkin kantovälineenä, tulee kädet pyrkiä kaikissa olosuhteissa jättämään vapaiksi. Käteen roikkumaan otettu muovipussi alkaa painaa jo puolen kilometrin kävelyn jälkeen, eikä maan vetovoima hellitä otettaa senkään jälkeen. Sen sijaan erilaiset nysäkätkä tulee työntää kantolaitteen taskuihin tai sitten ne voi kiinnittää erilaisin remmein tiukasti ulkopuolelle.

Rinkan hankinnassa ja käytössä tärkeää ovat säädöt. Useimmissa rinkoissa on mahdollista säätää lantiovyön ja olkaviilekkeiden välistä matkaa. Tämä tulee säätää sellaiseksi, että lantiovyö kulkee lonkkakyhmyjen päältä eikä estä jalkojen liikettä.

Kerrospukeutuminen

Asusteiden käytössä tärkeää on vaatteiden lukumäärä. Jo loppukesän kylmempinä öinä voi lähteä liikkeelle kolmikerroksisesta kokonaisuudesta, jossa alimpana ovat kosteutta hyvin siirtävä alusvaatteet, välikerroksena eristävät parret ja päällimmäisenä ulkoisilta olosuhteilta kuten tuulelta ja vedeltä suojaava kuorikerros. Näitä kerroksia lisäämällä tai vähentämällä on myös helppo säädellä omaa lämpöään rasituksen ja hikoilun mukaan. Toppavarusteet kannattaa jättää kotiin myös sen

Tänä kalvoasujen aika edelleen pintansa pitävät vaarin villahousut ja äidin vanha anorakki. Villa nimittäin eristää myös märkänä, mitä ei voi sanoa monesta uuden ajan kuidusta. Ohuita villahousuja voi käyttää alimpana kerroksena. Anorakki toimii vanhanakin hyvin tuulen suojaana, mutta sadesäällä tarvitaan vielä perinteinen kumipuku vettä vastaan. Välikerrokseksi talvella voi ottaa löysän villa- tai fleece-kokonaisuuden, jotta ympärille pääsisi muodostumaan eristävä ilmakerros.

Jalkaan kannattaa muuten kaikille retkille ja leireille laittaa kumisaappaat. Jalat eivät kastu muusta kuin hiestä, mutta riittävällä (2 * retkipäivien määrä) sukkavarastolla kulkeminen on mukavaa. Toiseksi kengiksi voi taas harkita sandaaleja, jotka kestävät myös hyvin kosteutta ja villasukkien kanssa niillä pärjää myös kylmemmillä säillä.

Mistä hankkia - vai hankkiako sittenkään?

Retkeilyvarusteita myydään tätä nykyä monessa paikassa. Marketit ja urheiluliikkeet tarjoavat tuotteita siinä missä retkeilyyn erikoistuneet liikkeetkin. Jos on liikkeellä edullisten varusteiden perässä, saattaa olla aiheita tarkastaa osoite www.eratukku.fi. Myös tarjoustalosta löytää erinomaisesti retkikäyttöön sopivia fleece-asusteita, villahousuja ja -paitoja sekä päällikerroksia. Monissa tuotteissa halvalla voi saada hyvää, joissakin taas kannattaa maksaa kerralla enemmän pitkäikäisen tuotteen saamiseksi. Myös käytettyjä tuotteita voi harkita, mutta markkinat taitavat olla varsin rajatut, sillä usein hyväksi havaituista tuotteista ei ole valmiita luopumaan.

Partiotoiminnassa kannattaa ehdottomasti muistaa, että kaikkea ei kannata ostaa itse. Omalta johtajalta voi ja on jopa syytä pyytää varusteita lainaksi, kun omia ei ole. Jos johtaja ei itse lainakaan tarvikkeita, pystyy hän järjestämään varusteita joltain muualta.

AIHKI

30.7.-7.8.2008

Niin kuin kaikki ovat varmasti huomanneet, postiluukusta on vähän aikaa sitten tullut kirje Aihkille. Tavallisesta poikkeava ilmoittautumislomake ja leirikirje herättivät varmasti joitain kysymyksiä. Murina kysyikin Ilvesveikkojen matkanjohtaja Grigori Fedoretsilta pari kysymystä leiriin liittyen:

Hei, Grigori. Mikä se Aihki oikein on?

Hei vaan itsellesi. Aihkihan tarkoittaa ikivanhaa mäntyä, mutta se on myös Pääkaupunkiseudun Partiolaisten kesäleirille, johon osallistuvat Ilvesveikot, Töölön Tähestäjät sekä muut Suur-Helsingin lippukunnat. Kyseessä on siis varsin iso leiri.

Miksi Aihkille kannattaa tulla?

Kokemuksena suurleiri on varsin erilainen lippukuntaleiriin verrattuna. Asumme toki samassa savussa tuttujen veikkojen ja tähestäjien kanssa, mutta leirillä pääsee tutustumaan myös uusiin partiolaamuihin. Lisäksi suuri on aina kaunista, ja suuremmalla porukalla saa aikaiseksi sellaisia juttuja, joita olisi ehkä vaikeampaa toteuttaa lippukuntaleireillä.

Mitkä ovat leirin strategiset mitat?

Leirihän alkaa 30.7 ja päättyy kolkkien osalta vierailupäivänä 4.8 ja vanhempien leiriläisten osalta 7.8. Leirin paikka on Tykistöpriikaatin Hämeenkankaan harjoitusalue Jämijärvellä, Tampereen ja Porin välissä. Kovapanosamuntoja alueella ei ole pidetty, joten raivaamattomia mii-
noja ei tarvitse pelätä.

Olenko leiriläinen vaiko johtaja?

Jos olet tällä hetkellä koulun seitsemännellä luokalla tai nuorempi, olet leiriläinen, eli pääset osallistumaan ohjelmiin. Jos olet tällä hetkellä koulun kahdeksannella luokalla tai sitä vanhempi, niin olet johtaja, mikä tarkoittaa sitä, että sinulla on leirillä nakki. Nakkien vaativuudet ja mielekkyydet vaihtuvat ajasta allikkoon, joten kannattaa miettiä heti itselleen kiinnostava homma ja nakittautua siihen, sillä alkukesästä tarjolle jää vain "ota kasasta puu, tee nuotio, seuraava" -tyylisiä nakkeja.

Jee, kuulostaa ihanan mahtavalta! Mutta miten ilmoittaudun leirille? Entä jos olen johtaja?

Lähetä sinulle postissa tullut lappu Grigorille niin, että se olisi perillä 15.3. Tottele edellistä lausetta, vaikka oletkin kuullut jostain polusta tai nettilomakkeesta. Jos olet johtaja, edellinen lause pätee erityisesti. Maksa lisäksi leirimaksu, myös siinä tapauksessa, että olet johtaja.

En ole saanut kotiin SP:n jäsenkorttia, joten en voi täyttää ilmoittautumislapun ensimmäistä riviä, eli sitä kirjain-numerohirviötä, vaikka niin käsketään! Mitä teen?

Ei hätää, jätä tämä kohta täyttämättä ja lähetä kirje Grigorille. Laitan byrokratian rattaat pyörimään. Suomen partiolaisten jäsenmaksun tulee kuitenkin olla voimassa viimeistään leiriin (ja mieluummin jo seuraavaan partiotahtumaan) mennessä.

RYHMÄT, KOKOUSAJAT JA JOHTAJIEN YHTEYSTIEDOT

Parvet (ikähaarukka noin 8-10):

KOTKAT torstaisin Töölössä kello 17:00 - 18:15
Heikki Karjalainen 040 578 0825
heikki.karjalainen@wsoy.fi
Matias Merenmies 050 544 8236
pikkumatias@gmail.com

NÄÄDÄT keskiviikkoisin Pasilassa kello 17:00 - 18:00
Grigori Fedorets 041 534 0134
grigori.fedorets@ilvesveikot.fi
Eemil Partinen 050 567 8488
eemil.partinen@hut.fi

Vartiot (ikähaarukka noin 10-14):

VILLISIKA torstaisin Töölössä kello 18:30 - 20:00
Mika Länsimäki 050 306 1276
mika.lansimaki@ilvesveikot.fi
Aleksi Kyöttinen 050 431 8161
aleksi.kyottinen@ilvesveikot.fi

RUSAKKO perjantaisin Pasilassa kello 17:30 - 19:00
Tuomas Rauanheimo 041 501 3636
Ville Hautala 0400 483 786

Vaeltajaryhmät (ikähaarukka noin 15-18):

SAMOAJAKURSSI keskiviikkoisin muuttuvissa maisemissa 18.30
Linda "Hapsu" Tuominen 041 5058192
Pekka Pehkonen ks. Korpikotka

KORPIKOTKA siellä täällä silloin tällöin
Pekka Pehkonen 040 727 0272
pekka.pehkonen@ilvesveikot.fi

TULEVIA TAPAHTUMIA

16.3.	Ilvesneuvosto (eli VJN, KJN ja JN)
13.4.	Ilvesneuvosto
23.4.	Paraatiharjoitukset
27.4.	Partioparaati ja JN
30.4.	Johtajiston verenluovutustapahtuma
3.-4.5.	Törmä PT-kisat
7.5.	Johtajiston tanssireissu
24.5.	Perheretki ja kämppätalkoot Veikkolassa
28.5.	Kevätkauden päättäjäiset
30.7.-7.8.	Piirileiri Aihki

Ilmoituksia

Kadonnut: partiopaita, mallia vanha. Perusmerkit, PJ-merkki ja Mannerheimsolki. Ota yhteys toimitukseen!

Oletko vaihtanut televisiosi uuteen taulutelevisioon? Pyöriikö nurkissasi vanha, painava ja tilaa vievä kuva-putkitelevisio? Ei hätää! Ilvesveikot ottaa vastaan yli 28" kuvaputkitelevisiosi Käpsäklubille esitelmäkäyttöön. Ota yhteys lippukunnanjohtaja Arttu Piipposeen (040-8102090) niin televisiosi tulevaisuus nuorisotoiminnan apuna on taattu!

UUTISET

Kokouksen puheenjohtaja ja sihteeri työssään

ILVESVEIKOT RY:N VUOSIKOKOUS pidettiin 13.2. Töölön kolon auditoriossa. Kokous sujui tavalliseen tapaan, eikä lippukunniusaltakaan säilytty. Lippukunnanjohtajan apulaiseksi valittiin toiselle kaudelle Grigori Fedorets, mutta toimikauden 2008-2009 hallituksen jäsenistä saatiin sentään aikaiseksi äänestys. Uuteen hallitukseen valittiin lippukunnanjohtajan ja lippukunnanjohtajan apulaisen lisäksi Markus Helaniemi, Alekski Kyöttinen, Thomas Miyauchi, Eemil Partinen ja Arttu Talvitie.

Ilvesveikkojen ja Töölön Tähtystäjien perinteinen johtaja-huoltotapahtuma Leffamarthon järjestettiin perinteiseen tapaan perinteisessä paikassa, Suuressa Auditoriossa Töölön kololla. Mukana tavallista enemmän johtajia, huippuhetkellä jopa 20 johtajaa, nautti elokuvasta samaan aikaan. Leffiksen johtajana hääri tänä vuonna Markus. "Tapahtuma ylitti odotukset kaikilla osa-alueilla. Voin olla ylpeä itsestäni ja niin muidenkin tulisi olla", Markus kommentoi leffistä. Vuorokauden aikana katsottiin muun muassa Mies vailla menneisyyttä, 2001: A Space Odyssey ja The Breakfast Club.

Menoa leffiksessä

Etelä-Suomelle harvinaislaatuinen sääilmiö, pakkaskeli, siivitti kolkaosaston talviretkä. Määränpäänä oli PäPa:n Korvenkolka-niminen kämpä Nuuksiossa, Ruuhijärven rannalla. Mukana retkellä oli poikia molemmista parvista, yhteensä 13, sekä kolme johtajaa. Itse kukin oppi varmasti jotain uutta nuotion teosta, kitkasta sekä petankkikurlingistä. Jääjuoksukilpailun ylivoimainen voittaja oli Jere Pasilasta.

LIHAKAUPAN SETÄ

HEIHEIHEI! Rakastamamme Lihakaupan Setä on täällä taas. Odottakaapas kun pyyhin veret pois teurastajan takistani niin päästään vauhtiin. Paljon on taas tapahtunut joululomalla ja myöhemminkin. Asiaan:

Kuten yllä olevasta kuvasta näemme, meno vuoden kliimaksissa eli Leffiksessä oli kuumaa. Vuoden pelimieskilpailun ennakkosuosikki, Härski "Ville" Hautala on taas vauhdissa. Ympäriällä pyörii huhujen mukaan enemmän tyttöjä kuin banaanikarpäsiä kielletyn hedelmän ympärillä. Mitään kiellettyähän tässä toki ei ole.

Talvileiri Viima tuli ja meni ja niin erinäiset suhteet sen mukana. Ensinnäkin suhteet kämpän omistaneeseen lippukuntaan menivät, kun sähkötoiminen lämmitin loh-kaisi loven lippukunnan budjettiin sähkölaskun merkeissä. Syyllinen etsitään käsiin, kuka lähti viimeisenä saunasta?

Toiseksi suhteet Teboil Itäväylään jäädytetään välittömästi leirin huollon jouduttua törkeän kavalluksen uhriksi. Kyseinen Teboil vuokrasi huollon pojille nimittäin takavetoisen Hiacen nelivetoisena. Vääräys kävi ilmi paku-kun korimerkinnoista, eikä mistään muualta. Onko todellakin näin, että nykyajan Suomessa voidaan tehdä tällaista. Mitä joutuukaan viaton ihminen kärsimään voittoa kasvattavien yritysten kynsissä?

Huijaus. Voiko mihinkään enää luottaa?

Leirillä myös ihmisuhteet kiehuivat kuin isossa hornankattilassa. Takavuosien Ridge Forrester Pekka Pehkonen oli taas kerran vauhdissa á la Hautala. Suhteet sinkoilivat kansainvälisellä tasolla avaruusasema MIRin ratoja seuraillen. Myös viimeisen illan diskoteekissa oli vauhtia ja vilskettä (ks. kuva sivulta VII) peilipallon ja glitterin kimaltaessa.

MURINA

TUKEE MIEHEKSI
KASVAMISTA
MURINA 2/08 DL 25.5.

